ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1204
Ημερομ. Κατάθεσης: 2/12/2022

Ερώτηση

Αθήνα, 01/12/2022

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών.

Θέμα: Διαρκές σκάνδαλο διάλυσης και ξεπουλήματος της ΛΑΡΚΟ.

Κύριε Υπουργέ,

Με το αφήγημα πως η ΛΑΡΚΟ είναι ζημιογόνα, η κυβέρνηση, στοχεύοντας στο ξεπούλημά της, νομοθέτησε το Φλεβάρη του 2020 την εκκαθάριση εν λειτουργία της εταιρείας.

Το σχέδιο ¨εξυγίανσης¨ όπως έχει εξελιχθεί τα τρία τελευταία χρόνια έχει αποτύχει πλήρως, με την παραγωγή της εταιρείας να έχει σταματήσει, την εταιρεία και την αξία της να καταρρέει, παρά την εκταμίευση από την κυβέρνηση €100εκ. από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ενδεικτικό της εγκατάλειψης της εταιρείας είναι το γεγονός πως ήδη από 7/10/2022 έχει λήξει η θητεία του εκκαθαριστή της επιχείρησης με την κυβέρνηση να ψηφίζει την ανανέωση της θητείας του εκκαθαριστή στις 24/11/22. Μέσα στα σχεδόν 3 χρόνια που πραγματοποιείται εκκαθάριση, η ΛΑΡΚΟ έχει εγκαταλειφθεί, γκρεμιστεί κυριολεκτικά. Σε εργοστάσιο και μεταλλεία δεν υλοποιείται κανένα σχέδιο συντήρησης και προετοιμασίας επαναλειτουργίας.

Παράλληλα παίρνονται μέτρα όπως η ενίσχυση της φύλαξης με εξωτερική εταιρεία security (για την οποία μάλιστα υπάρχουν ενδείξεις ότι απασχολεί μάλλον ανασφάλιστη και αδήλωτη την πλειοψηφία των εργαζομένων), ενίσχυση των συρματοπλεγμάτων της κ.α, δημιουργώντας το αίσθημα ότι δεν θα επαναλειτουργήσει ποτέ. Αποτέλεσμα των καθυστερημένων ανανεώσεων της θητείας της σε συνδυασμό με την συνειδητή κωλυσιεργία από την πλευρά της Κυβέρνησης να μην έχει δώσει λύση στο πρόβλημα, είναι να μην καταβάλλεται κανονικά η μισθοδοσία των εργαζομένων (δίνονται συνέχεια έναντι μισθοδοσίας), να μην έχουν καταβληθεί από το Λογιστήριο του Κράτους η αποζημίωση των κανονικών αδειών που οφείλονται στους εργαζόμενους από τις 27

Ιουλίου 2022, να μην έχουν πληρωθεί μικρό εργολάβοι (π.χ. τα λεωφορεία μεταφοράς των εργαζομένων αυτή τη στιγμή έχουν κόψει τα δρομολόγια γιατί δεν έχουν να βάλουν πετρέλαιο).

Ο εργολάβος που «νοικιάζει» για πολλά έτη τους ίδιους εργαζόμενους στη ΛΑΡΚΟ για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών συντήρησης και παραγωγής (οι οποίοι εργαζόμενοι έχουν ενσωματωμένη την τεχνογνωσία της ΛΑΡΚΟ), ανακοίνωσε απολύσεις. Σε συνάντηση που είχε η κυβέρνηση με τα σωματεία, απόκλεισε την υλοποίηση του αιτήματος «οι εργαζόμενοι των εργολαβιών της ΛΑΡΚΟ να ενσωματωθούν στην ίδια τη ΛΑΡΚΟ». Ο εργολάβος δε, αμφισβητεί την καταβολή αποζημιώσεων στους εργαζόμενους, λέγοντας ότι «θα δοθούν μόνο εάν η ειδική διαχείριση δώσει το ποσό των αποζημιώσεων». Η ειδική διαχείριση λέει «θα τις καταβάλλει μόνο εάν τις δώσει το ποσό των αποζημιώσεων η κυβέρνηση». Κατά ομολογία της ειδικής διαχείρισης το μισθολογικό κόστος που παρέλαβε αυτή το Μάρτιο του 2020, ήταν κατά 10 εκατομμύρια ευρώ μικρότερο από αυτό που προσδιορίστηκε το Φλεβάρη του 2020 στο κοινοβούλιο και ψηφίστηκε αυτή η σφαγή. Παρά αυτό το γεγονός όμως, οι περικοπές που έχουν υποστεί οι εργαζόμενοι είναι 40% κάθετα για όλους και επιπλέον μισθολογική μείωση σε μηνιαία βάση έως 25%. (Με τεκμηριωμένα στοιχεία τα σωματεία έχουν καταθέσει αγωγές οι οποίες εκδικάστηκαν την προηγούμενη εβδομάδα). Επί της ουσίας, χωρίς πολιτική νομιμοποίηση περπάτησαν στη φάση των οικονομικών προσφορών με τους πιθανούς κινδύνους που αυτό εγκυμονεί.

Όλα αυτά συμβαίνουν την ώρα που αποδεικνύεται διαρκώς ότι η επιβαλλόμενη από την κυβέρνηση ¨εξυγίανση¨ δεν ήταν ποτέ μονόδρομος. Οι εργαζόμενοι διαθέτουν όλα τα τεκμηριωμένα στοιχεία που δείχνουν ότι υπήρχε η δυνατότητα να λειτουργήσει η επιχείρηση σωστά και με γνώμονα το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον, των τοπικών κοινωνιών και των ιδίων και μάλιστα υπό κρατικό έλεγχο, μέσω της μετοχοποίησης των χρεών της εταιρείας. Αυτό όμως δεν υπήρξε ποτέ επιλογή του συνόλου των μνημονιακών κυβερνήσεων καθώς προτάσεις, προς αυτήν την κατεύθυνση των εργαζομένων και κοινοβουλευτικών ομάδων ουδέποτε συζητήθηκαν.

Παράλληλα η επιλογή της εκκαθάρισης και του κλεισίματος, ουσιαστικά, της εταιρείας, πραγματοποιείται σε μία περίοδο που οι τιμές του νικελίου έχουν σταθεροποιηθεί σε υψηλά επίπεδα (27.000 $/τόνο με τη ΛΑΡΚΟ να έχει δυνατότητες παραγωγής άνω των 1.600 τόνων ανά μήνα), διαθέτοντας το 90% των συνολικών μεταλλευμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κοβάλτιο

και νικέλιο που ανέρχονται σύμφωνα με τις εκτιμήσεις σε απόθεμα 2 εκατομμυρίων τόνων. Η επιλογή αυτή συνιστά ένα εξόφθαλμο οικονομικό έγκλημα κατά του δημοσίου, με την κυβέρνηση να κομπάζει για τη διεξαγωγή ερευνών για ορυκτό πλούτο την ώρα που αφήνει ανεκμετάλλευτο τον ήδη υπάρχοντα. Η αξία και η μοναδικότητα των μεταλλευμάτων που, ενώ αποτελούν δυνητικά δημόσιο πλούτο προς αξιοποίηση, απαξιώνονται πλήρως με το κλείσιμο της επιχείρησης, είτε προσφέρονται, ουσιαστικά, δωρεάν στους ιδιώτες «επενδυτές» (με βάση τις οικονομικές προσφορές των επενδυτικών σχημάτων που συμμετείχαν στους διαγωνισμούς).

Με αυτά τα δεδομένα ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Πώς διασφαλίζεται η συνέχιση της εργασίας και τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων (και των εργαζομένων των εργολαβιών);
2. Πότε θα μετατραπούν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, σε αορίστου και θα ενσωματωθούν όλοι οι εργαζόμενοι των εργολαβιών στην ίδια τη ΛΑΡΚΟ;
3. Πότε θα επιστραφούν τα δώρα εορτών, το επίδομα αδείας, οι μηνιαίες περικοπές. Θα υπογραφεί ΣΣΕ με αυξήσεις που θα αντισταθμίζουν την σημερινή ακρίβεια;
4. Πώς θα διασφαλιστεί η παραμονή των εργαζομένων σε αυτό τον τόπο που πλήρωσε με ζωές ανθρώπων τη λειτουργία της ΛΑΡΚΟ;
5. Για ποιο λόγο επιμένετε στην εκποίηση της ΛΑΡΚΟ και όχι στην πραγματική εξυγίανσή της, με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, όπως τα σχέδια των εργαζομένων έχουν αποδείξει πως μπορεί να πραγματοποιηθεί;
6. Για ποιο λόγο το δημόσιο εκποιεί και δεν εκμεταλλεύεται το 90% των συνολικών μεταλλευμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κοβάλτιο και νικέλιο που ανέρχονται σύμφωνα με τις εκτιμήσεις σε απόθεμα 2 εκατομμυρίων τόνων ανυπολόγιστης αξίας;
7. Για ποιο λόγο το δημόσιο εκποιεί και δεν εκμεταλλεύεται το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής σιδηρονικελίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τις εγκαταστάσεις των μεταλλείων, τα ένα εκατομμύριο στρέμματα γης, τις πλούσιες πρώτες ύλες και τον εξοπλισμό που τα συνοδεύουν;
8. Πώς εξασφαλίζεται η αξιοποίηση των Μεταλλευμάτων που παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα και στην κατασκευή συσσωρευτών ενέργειας;

9. Ανεξάρτητα από το αντίτιμο πού όσοι κυβέρνησαν θα το αξιοποιήσουν για προσχηματικές αντιπαραθέσεις, πώς διασφαλίζεται η επαναλειτουργία, η συνέχιση της ενιαίας λειτουργίας της ΛΑΡΚΟ, ο εκσυγχρονισμός και η παραπέρα ανάπτυξη των μεταλλείων και του πυρομεταλλουργικού εργοστασίου που έχουν την δυνατότητα να προσφέρουν χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας;
10. Πως και πότε θα καλυφθούν με πολιτική απόφαση οι οικονομικές εκκρεμότητες απέναντι στους εργαζόμενους που αφορούν, την επιστροφή από τις επιπλέον περικοπές που έγιναν, την καταβολή των ασφαλιστηρίων ζωής και την διαφορά των αποζημιώσεων όπως αυτά προκύπτουν από τις Επ.ΣΣΕ;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Γιάνης Βαρουφάκης

Μαρία Απατζίδη

Κρίτων Αρσένης

Κλέων Γρηγοριάδης

Γιώργος Λογιάδης

Σοφία Σακοράφα